

Шуменска поща

ВЕСТНИКЪ ЗА КУЛТУРА, СТОПАНСТВО И ОБЩЕСТВЕННОСТЪ
УРЕЖДА КОМИТЕТЪ
Редакторъ: ДИМ. РАДЕВЪ
Редакция и администрация
„Царъ Борисъ“, тел. 140
ИЗЛИЗА: СРЪДА И СЪБОТА
ЗА ГОД. 80 ЛВ., 6 М. 50 ЛВ., 3 М., 30 ЛВ
ОБЯВЛЕНИЯ:
ТЪРГОВСКИ И ОФИЦИАЛНИ 2 ЛВ. СМ. НБ.

Хора съ минало

Има ги много-навсякъде сж. Сега може да сж нищо, сж били нищо. И само това обстоятелство е достатъчно, да се хвалятъ, за да се налагатъ на другитъ, за да се делятъ. Миналото може да бжде различно. И тая негова различност обуславя цената му. Насъ въ тоя моментъ ни интересува миналото на нѣкои хора, което е безъ особенна мърена спрямо дълга къмъ народа. Подобни хора съ ало най-много дразнятъ. Защото тѣ сж най-безочливи. въ даденъ моментъ могатъ да вършатъ и вършатъ про- ното на това, което съставлява миналото имъ. Това не тѣхъ голяма беда. Напротивъ известно време следъ а тѣ могатъ отново да възкресятъ миналото си, да се явятъ съ него, щомъ временниши нужди го изискватъ.

Хората съ минало се промъкватъ навсякъде. И винаги матъ извинения, съ които се оправдаватъ, хвалятъ се и амоносочватъ като герои.

Бедата не е толкова голяма, ако се състои само въ а, че има отдѣлни единици отъ човѣшката общностъ по се самозаблуждаватъ. Нещастieto иде отъ тамъ, че а други имъ върватъ и по тоя начинъ се създава една а отъ безсмислени дѣла, често съ външенъ блѣсъкъ, но действителна цена.

Хората съ минало не трѣбва да се задоволяватъ съ а. Ако то е хубаво и ценно, нека се помжчатъ да го над- атъ съ новата си дейностъ. Тѣ, обаче, почти никога не мѣтъ това. И не сж годинитъ, които ги спиратъ. Защо- обикновенно тия хора съ минало сж въ разцвѣта на си- тѣ и възможноститъ си, както е прието да се казва.

На хората съ минало трѣбва да се помага, но само гледъ къмъ по скорошното имъ възвръщане въ редицата дейнитъ и пълноценни хора.

Д-ръ Ив. Ченчевъ

Е нѣщо за печата

НАЛНИ УНИВЕРСИТЕТИ ЗА АЛИСТИ.

Той човѣкъ можемъ да на- малъ журналистътъ?

Поредъ Рихтенъ, журналистъ трудникъ на вестника „ан- китъ и предавателна станция въ всѣкидневния животъ“.

Сибонъ Аспремонъ пѣкъ го счита лгавѣкъ, който служи на пуб- сѣтата съ задачата да инфор- ада точно, съвѣстно да поу- на и честно да забавлява“.

Нѣтъ Мартинъ Моръ, дирек- на на института за вестни- нѣние въ Берлинъ, дефинира а журналистическата наука за ализацията, която, като син- на мисли, изразява мина- и живото настояще.

И сж последно време науката на вѣтата намира добра почва въ разцвѣтъ. Въ първия сѣтитъ въ Парижъ е осно- интитутъ за журналисти- правъ наука, който започна да ация отъ 1 септемврий 1937

еговата задача е да изуча- сички народни и междуна- проблеми на печата, кои- докосватъ правото, полити- историята, стопанскиятъ общественъ животъ и техни-

и Франция смѣтатъ, че на- за печата нѣма ограни- а теренъ. Печатътъ е живо

рѣзанъ съ правото, съ исто- рѣа, съ стопанскитъ науки, стна вътрешната политка и съ аждународнитъ отношения.

и свенъ въ Германия и Фран- журналистически курсове

сж открити въ Англия на м. октомврий 1919 г. Въ Америка въ 1927 г. е имало 230 универ- ситети и колежи, въ които е била застъпена журналистиче- ката наука. Въ други държави инициативата за откриване ка- тедри или факултети по жур- налистическата наука е идвала отъ самата държава, както отъ бившата Чехословакия, или отъ университетитъ, както въ Цю- рихъ, или отъ журналистиче- китъ сдружения, както въ Бел- гия. Съветска Русия сжщо та- ка е създала много институти за подготовка на журналисти. Фашисткия университетъ по политически науки въ Перуджио има между предметитъ си и курсове по журналистика, исто- рия на журналистиката и зако- нодателство по печата.

Вънъ отъ Европа, науката на печата се преподава въ Шанг-

Производство на самолети въ СССР Една гигантска по размѣри индустрия

Производството на самолети въ цѣлия свѣтъ е извъредно много увеличено. Войната, коя- то сега се води показва, че най- важното оръжие днесъ е само- лета. Безспорно, по производ- ство на самолети днесъ първо мѣсто заематъ Германия е СССР. Знае се съ каква огромна въздушна сила разполага Райха.

Но не по-малко интересно и развитието на самолетната индустрия въ СССР. До като презъ 1929 г. тамъ е имало 26 аеропланни фабрики съ 40,000 работници, презъ 1937 г. фабрицитъ се увеличаватъ на 80 съ 370,000 работници. Презъ сжщата година сж произвежда- ни по 30 аероплана дневно или 10000 апарата годишно. Презъ

1939 г. обаче работницитъ въ аеропланнитъ фабрики се увели- чаватъ на 500.000 души, които произвеждатъ месечно по 2.500 апарата или по 30.000 годишно... Но при една война тази страна може да увеличи работницитъ въ самолетната индустрия на 1.000.000 души, които ще про- извеждатъ годишно по 40.000 самолети. Цифри, гигантски по своитъ размѣри.

Не е установено днесъ колко десетки хиляди самолети иматъ руситъ, но военитъ капацитети знаятъ, че съветскитъ при- нципъ е въ всѣки моментъ да иматъ въздушна флота 2 пкти по-силна отъ флотата на която и да е европейска държава...

Т Р Ж Б И

ЦИМЕНТОВИ ТРЖБИ

ВСИЧКИ РАЗМѢРИ ВЪ НЕОГРАНИЧЕНО КОЛИЧЕСТВО ЗА ОБЩЕСТВЕНИ И ЧАСТНИ КАНАЛИЗАЦИИ НА ИЗНОСНИ ЦЕНИ ПРЕДЛАГА АКЦ. ИНДУСТ. СТРОИТ. Д-ВО Шуменъ — Телеф. № 52

Т Р Ж Б И

хай, както и въ много англий- ски колонии.

А у насъ?

Журналистъ може да стане всѣки, който даже и перото не може да държи. Никакви други качества на никого не идватъ на умъ да изискватъ отъ „жур- налиста“. Ето единъ боленъ въпросъ за нашия печатъ, вър- ху който има много да се говори...

Подъ нашия погледъ

Да създадемъ красота въ живота

Въ в. „Миръ“ г. Дим. Павловъ из- нася страшни данни за самоубийства- та въ нашата страна. Почти ежедне- вно печатътъ оновестива за такива слу- чайи. Убиватъ се по, разни причини: любовъ, не намиране смисълъ въ жи- вота, мизерия, лоши успѣхи въ учи- лището или живота и т. н.

Фактътъ е, че на тия хора вече не се живѣе. Пѣма нищо, което да ги привлече. Никаква радостъ не виждатъ да ржждука по пкти имъ, а само страдание. Не сж научени да иматъ идеалъ, който винаги да ги вдъхнова- ва да дирятъ красота въ живота.

Малодушието ги обхваща като съ клещи и тѣ не могатъ да се борятъ съ живота...

А самоубийствата сж единъ социа- ленъ въпросъ. Въ общественитъ отно- шения и принципи има, значи, гниль- нища, тѣй като тия отчаяни млади хо- ра не сж могли да видятъ красивата страна на живота, никой не е успѣлъ да имъ вдѣхне вѣра и жажда за по- стигане на красиви идеали.

Не сж доловили красотата на живо- та. А тя трѣбва да сжществува. И ако е жестоко подтискана, подачитъ отъ началнитъ редници най-първо трѣ- бва да направятъ пѣщо, за да пока- жатъ добри идеали на младежта, да имъ посочатъ красотата въ живота, да имъ вдѣхнатъ оптимизмъ и вѣра въ пѣщо по-свѣтло, по-красиво, къмъ ко- ето всѣки човѣкъ има длѣтъ да се стреми...

ПИВАСЪ

Какво става по свѣта

СЪВЕТСКА РУСИЯ и Бѣл- гария. Новиятъ съветски пълномощенъ министъръ въ София г. Ал. Лаврищевъ на 18 юлий е вржчилъ на Н. В. Царя акредитивнитъ си писма на тържествена ауденция. По тоя случай между Н. В. и съв. м-ръ сж размѣнени много сърдечни речи за про- дѣлжаване, затвърдяване връзкитъ между дветъ страни и пѣлни усилия за дѣлото на мира.

ВСѢКИ ЧАСЪ се очаква голѣмата германо-италианска офанзива върху Англия. При това, германскитъ нападения надъ английска територия не- престанно се увеличаватъ.

ТУРСКИЯТЪ печатъ про- дължава да твърди, че на Бѣлгария трѣбва да се даде Добруджа и излазъ на Бѣло море. При това, отъ Анкара съобщаватъ, че вече Бал- канското споразумение е без- мислено.

СПОРЕДЪ американскитъ печатъ, Балтийскитъ държа- ви въ най-скоро време ще се обявятъ за съветски републики.

ЗА ДА НЕ предизвика усложнения на далечния из- токъ и да сърди Япония, Англия е спрѣла доставкитъ на военни материяли на китайското правителство за три месеци...

ВСИЧКИ желѣзогвардейски ромънски министри внезапно сж дали оставката си. Това направи голѣмо впечатление. ПУБЛ.

СИМЕОНЪ МАРИПОВЪ

РАКЕТА 1950 г. (6)

Това чудно пѣщо, което го задържа да се обади, бѣше „Ракета 1950“, която едва се очертаваше задъ непознатитъ, легнала върху една полянка. Нѣмаше никакво съмнение, че това е ракетата — Ведровъ я бѣше видѣлъ, при летението й надъ София, чейъ бѣше и мно- жеството описания на това чудо.

Хиляди мисли за единъ мигъ преминаха въ пламналото въо- бражение на художника Ведровъ. Слабо-горящиятъ огънь и два- мата непознати, призрачнитъ ко- рабъ — ракета и чудната рилска тишина му действаха нѣкакъ странно. У него се пробуди и журналиста Ведровъ. Утре още рано, ще за- крѣпятъ вестникарчетата изъ софийскитъ улици, че „Ракета 1950“, е открита отъ художника и журналиста Ведровъ. Още утре радиото ще прѣсне нови- ната изъ цѣлъ свѣтъ, че Бѣл- гария е спасителката на Евро- па — че въ нея пребиваватъ от- кривателитъ на ракетата и са- мата ракета. А може би открива- елитъ да сж бѣлгари? Та как-

во чудно има въ това? Не е ли възможно бѣлгарски учени да сж постигнали това, което за другитъ днесъ е идеалъ? Нез- наими сж пктицата на човѣшкия умъ. Тия мисли едва преминаха презъ ума му и чуденъ възторгъ го облѣ. Въ откриването на ра- кетата именно отъ него, той виждаше прѣстъ на сждбата, особено нейно благоволение. Неговата журналистична кари- ера започна да му се рисува въ ослѣпигелни и най-чудни багри. Той щѣше да добие свѣтловна известностъ. Журналисти отъ цѣлъ свѣтъ ще идватъ въ Бѣл- гария специално при него да го интервюиратъ. Ликътъ му ще се напечати въ всички свѣтловни вестници. Оная слава, за която всѣки самолюбивъ човѣкъ съ благородни амбиции, мечтае, — лежеше сега предъ него.

Но какъ ли щѣха да го по- срѣщнатъ въ ракетата? И защо сж се изоставили да бж- датъ така лесно намѣрени? На- ли всички претѣрствия бѣха безрезултатни? Не е ли това нѣкаква примка? — Колебанието

ХУДОЖЕСТВЕНИ

Мебели

всички видове отъ разни Европейски фурнири и материали

ТЪРСЕТЕ И ПОРЖИВАЙТЕ ПРИ

Антонъ Чолаковъ

художникъ, резбаръ и тапицеръ

съмнение — и тази мисъл като
мълния го поразя — нямаше
никакво съмнение, че той е
пленикът в този момент на
свръхестествената, на чудната
и всепобедна „Ракета 1950“. Той
е пленникът на великите и таи-
нствени нейни изобретатели. . .
Но тази мисъл, въпреки че го
изплаши, изведнаж го успокои.
Всепак, той се намираше въ-
връхцелта на учени, гениални хо-
ра, които до сега показваха на
човечеството всеотдайна ху-
манност, беззаветна любов към
близките. До сега тук не бяха
пролели нито капка кръв, а
навсякъде тук биваха обстрел-
вани най-безмилостно та нима